Ура! Въ банята се чувствамъ като рибка!

Здравецъ

Детски вестникъ за здраво възпитание, предпазна медицина и здравъ животъ

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 10 ЛВ. БРОЙ 1 ЛЕВЪ
Отстѫпка за настоятелитѣ на вестника на 5 абоната — единъ даромъ

ИЗЛИЗА ВСѢКИ М-ЦЪ ПРЕЗЪ УЧЕБНАТА ГОДИНА
Редакторъ-стопанинъ: Д-ръ Н. СТАНЧЕВЪ — ул. Сердика 18, II ет.
Съредактори: Цар. д-ръ Станчева, Г. Костаневъ, д-ръ К. Иордановъ

Одобренъ и препорѫчванъ отъ М-вото на Народ. Просвѣта съ окр. № 6014 отъ 6. III. 1934 г.

СЪТРУДНИЧАТЪ: Проф. Д-ръ Ватевъ, Проф. Д-ръ Ас Златаровъ, Владимиръ Русалиевъ, Ст. Чилингировъ, Д-ръ Бор. Калъпчиевъ, Чичо Стоянъ, Свѣтлозаръ Димитровъ, Д-ръ Г. Ефремовъ, М. Росенски, Ал. Земин, М. Фридмановъ, Дръ В. Ив. Неновъ, Веса Паспалеева, Трайко Симеоновъ, Каменъ Каралия, Н. Георгиева, Д-ръ Ст. Кадиевъ, В. Лазаркевичъ, Ат. Душковъ, В. Вълкановъ-Вучковъ, и други видни наши детски писатели, лѣкари, художници и педагози

Два въпроса

Кой е по-честитъ и по-богатъ?

Този ли, който има много пари, кѫща и прислужници, но който безнадеждно лежи боленъ и отъ месеци не е излизалъ отъ стаята.

Или този, който нѣма нищо, но който е здравъ и се радва на слънцето, на цвѣтята и на тревитѣ; който слуша дивнитѣ пѣсни на птицитѣ и се наслаждава на всичкитѣ хубости, съ които е пъленъ свѣтътъ.

Кой отъ тия двама човѣци е по-честитъ и по-богатъ?

Отговорътъ е само единъ:

По-богатъ и по-честитъ е здравиятъ човѣкъ, защото най-голѣмото богатство на земята е здравето.

Когато човѣкъ е здравъ, той съ своя трудъ и съ своята воля отъ сетенъ беднякъ може да стане богатъ. Но, когато е боленъ, когато чрезъ неразумно живѣене е погубилъ здравето си, макаръ и да бѫде най-голѣмиятъ богатаџъ, за него ще нѣма вече радость и щастие.

За [illegible] мили деца, пазете здравето си.

Съ[illegible] здраве всичко се постига, всичко се изгражд[illegible]

Вл. Русалиевъ

Сирачета

Сякашъ ангелски крила сѫ
Клонитѣ на бѣлата брѣза.
Подъ която спрѣха да починатъ
Двѣтѣ бледни, дрипави деца.

Цѣлъ день тѣ се скитаха недраги
Отъ единъ въвъ другъ кварталъ,
Ала никой нищо имъ не даде
И не взе отъ тежката имъ жалъ.

И така отъ всички оскърбени
Подъ брѣзата спрѣха и въ нощьта
Тѣ заспаха кротичко и двѣтѣ
Подъ савана леденъ на снѣга.

Владимиръ Русалиевъ

Лѣкъ безъ пари

(Продължение отъ бр. 5.)

Забодоха я хиляди игли, замаяна главата ѝ писна, сякашъ край нея минаваха десетки тренове и свирѣха, свирѣха. Тя оцъкли очи, запъшка, затръшка се, чакаше всѣки мигъ да дойдатъ за душата ѝ.

Отъ охкането ѝ дотърчаха близкитѣ ѝ. Ревнаха внучетата; разтичаха се. Отидоха за лѣкарь.

— Света Богородичке, отивамъ си, — охкаше баба Цонка и се превиваше на кълбо.

— Отжде се взе пустото лѣкарство? . . . що ли ми трѣбваше лѣкъ безъ пари? — тюхкаше се тя пребѣлѣла отъ болка.

— Щомъ дойде лѣкарьтъ и видѣ на масата стъклото съ лѣкарството — разбра каква е работата. Това лѣкарство бѣше съвсемъ за друга стомашна болка, а не това отъ което имаше нужда бабичката.

— Кой ти даде това лѣкарство бабо? настойчиво я загледа доктора.

— Че то синко, забърка се бабичката . . . азъ си го имамъ отъ по-рано. . .

— По колко пѫти вземашъ отъ него?

— По лъжица и малко повечко . . . смъкна тя . . . Когато се излѣе въ лъжицата. . . Видѣ ми се сладичко . . . мислѣхъ, че нищо нѣма да ми стане.

Лѣкарьтъ наведе стъклото и излѣ лѣкарството отъ прозореца. После ѝ предписа друго. На отиване ѝ се поусмихна, стисна ѝ рѫката и се наведе надъ ухото ѝ.

— Отъ сега нататъкъ да знаешъ, бабо, че лѣкарство отъ другиго не се взема на заемъ.

Баба Цонка оздравѣ следъ нѣкой день, ала додеше ли ѝ на умъ за бабиното Ричкино лѣкарство, отъ ядъ я хващаше главa.

— Хемъ на доктора даде пари, хемъ за ново лѣкарство и толкова болки претегли.

Яма такава си бѣше любопитна и отъ това любопитство си изпати . . . .

Веса Паспалеева.

Запишете и другарчетата си за в. „Здравецъ“

Въ планината

На обичнитѣ здравчета

Планини, поля, долини
пухкавъ бѣлъ саванъ покри;
тъй приятно е навънка, —
тъй снѣгътъ блести, блести. . . .

*

Отдалече, планинитѣ
ни примамватъ и зоватъ —
„Грабнайте шейнитѣ, скитѣ
и съсъ менъ, деца, на пѫть.

*

Ще отидемъ въ планината,
на просторъ и въздухъ чисть —
и отгоре, ще се спуснемъ
по безкрайний шеръ сребристъ.

*

Като вѣтъра, на воля,
съсъ шейнитѣ ще летимъ —
я съсъ скитѣ, къмъ звездитѣ,
ще се носимъ, ще хвърчимъ. . . .

*

Топли дрешки облечете
и напредъ, вървете съ менъ! —
въвъ игри и смѣхъ, ще мине
неусѣтно зимний день!“ . . .

Георги Костаневъ

На пързалката

Той день се застояхъ по-дълго време на пързалката. Ледътъ бѣше здравъ и времето спокойно. Приятно бѣше да се лети по гладкия, като огледало ледъ.

Неидейно попаднахъ въ една дупка на леда. Селянитѣ разсекли дебелия ледъ за да поятъ добитъка. Дупката отъ студа се покрила съ тънъкъ ледъ и азъ попаднахъ въ нея. Измокрихъ краката си, но продължихъ да се пързалямъ. По едно време усѣтихъ тръпки по тѣлото си. Още на другия день започнахъ да кашлямъ и гласътъ ми се загуби. Трѣбваше да стоя въ кѫщи и да пия много чай.

Отъ тогава разбрахъ, че на пързалката краката трѣбва да бѫдатъ сухи и топли. Иначе, човѣкъ се простудява, търпи укори и яде даже бой, кашля, седи въ кѫщи, пие чай и гледа презъ прозореца, какъ другарчетата се пързалятъ.

Д-ръ Ст. Кадиевъ

„Здравецъ“ е единствения здравенъ вестникъ за деца въ България. Той трѣбва да се получава въ всѣка кѫща, кѫдето цъвти човѣшкото цвѣте — детето

Изпращайте суми за „Здравецъ“ чрезъ пощенска чекова смѣтка № 1413, а не съ запись

Смѣлиятъ сниьоръ

Азъ вече нѣма да гълтамъ снѣгъ

(Испанска случка)

— По-скоро, г. докторе, че Мими е много болна. Хърка, кашли, задушава се и гласътъ ѝ е съвсемъ пресипналъ. Има високъ огънь.

Тревожниятъ гласъ на татко ѝ ме накара да побързамъ за въ кѫщи. Палавата Мими лежеше и плахо, плахо поглеждаше съ чернитѣ си хитри очички, но гласъ не издаваше. Гласътъ ѝ се схваналъ още вчера, и при всѣко закашляне усѣщала непоносими болки. Тя бѣше въ трескаво състояние и огъньтъ ѝ достигна 38 градуса.

Прегледахъ я, видѣхъ ѝ гърлото, прислушахъ бѣлитѣ дробчета и сърцето, опипахъ жлезитѣ на врата, сѫщо коремчето. Ясно бѣше, че Мими имаше силна простуда главно на гърлото и дихателната тръба, заедно съ гласния органъ (гръкляня), кѫдето се намиратъ „гласнитѣ струни“, затова чувствуваше тамъ силни болки при закашляне и гласътъ ѝ бѣше пресипналъ.

Мими още снощи признала на майка си, че си хапнала нѣколко парчета снѣгъ, и скоро следъ това почувствувала болки въ гърлото и малко закашляне, но не ѝ казала веднага.

Изглежда, че тя е смѣтнала снѣгътъ за сладоледъ и решила да си похапне повечко — нали е безъ пари. И хубавичко си изпатила. Сега ще полежи, нѣма да може да играе съ другаркитѣ си, ще ѝ сложатъ компресъ, ще ѝ направятъ гореща баня на краката, ще пие лѣкарства и ще мълчи седмица, до като ѝ се поправи гласчето. А каква пѣснопойка е Мими! Има гласъ на славейче и пѣе като голѣма пѣвица. Дано сега не остане вреда на гласчето ѝ. „Азъ вече нѣма да гълтамъ снѣгъ“, казваше Мими, но дали ще ѝ мине бърже не се знае. Дано!

Чичо Здравецъ

Пѣйте и се смѣйте! Който пѣе зло не мисли!

Платете си абонамента